

и прѣзъ едвамъ съзирающето се бърдо Галабецъ, поглѣдътъ на зрителя слѣдва Стара-Планина, която загражда софийското поле отъ къмъ севѣръ.

Горня-Баня спада въ Софийската околия. Землището на това село граничи съ землището на селата Княжево, Владая, Бучино-Голѣмо и Суходолъ и на града София и отстои на около $\frac{1}{4}$ на севѣръ отъ Княжево, $1\frac{1}{2}$ ч. на североистокъ отъ Владая, 2 часа на севѣроистокъ отъ Бучино-Голѣмо, $\frac{1}{2}$ ч. на югоистокъ отъ Суходолъ и 1 ч. на югозападъ отъ София.

За засѣлването на това село се приказва слѣдующето: въ отдавнашно врѣме, слѣдъ като дошли турцитѣ въ Софийско, излѣзли турски забите на ловъ съ една хрѣтка *щракава* (келева). Мѣстото гдѣто е сега селото било горисго и като ходили ловчинтѣ, хрѣтката се изгубила. Тѣ я потрѣсили и намѣрили въ единъ гжсталакъ, гдѣто се кжпала въ едно топло блато. Отъ това кжпане хрѣтката оздравѣла и турцитѣ разбрали, че блатото било съ банска вода и съзидали баня за кжпане. Сега потрѣбали хора да вардятъ банята и да слугуватъ на турцитѣ като се кжпятъ. Въ това врѣме турцитѣ били уловили седмина хайдуте отъ Семендрия (Сръбско) и ги били довели въ София. Отъ тѣзи хайдуте петимата заселили при Горна-Банскитѣ а двамината при Бали-Ефендискитѣ минерални изворе, за да правятъ измѣтъ. Заселено село, то приело името на извора *Юкаръ-Баня*, за отлика отъ банята при Бали-Ефенди, която е на по-ниско мѣсто. На заселенитѣ хайдуте, въ замѣна на варданието банитѣ било дадено право да не плащатъ никакъвъ данѣкъ и споредъ едно прѣдание разказвано отъ 100—105 годишния старецъ дѣда Аня, първата великолѣпна зграда за баня имало писано на единъ камикъ: „който тури верига или харачъ на това село да изяде свинкя съ дванайсе прасци*). Поради тая правдина започнали да дохождатъ тукъ на отрадия нови прѣселенци отъ нѣкои притиснати села. Първъ прѣселенецъ билъ нѣкой си селянинъ отъ с. Богровъ. Стѣдъ него надошли и други, догдѣ станжали 70 кжщи. Прѣзъ чумата до 30 кжщи запусѣли, и сега

*) И въ други села, които прѣди танзиматътъ сл. се ползували съ нѣкакви правдини, приказватъ че въ ферманитѣ имъ било писано горнето.